

॥२७॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

ततोर्जुनो महाराजलब्धलक्षो महाभुजः ॥ विनिर्ययौ रथेनैव श्वेताश्वः कृष्णसारथिः ॥ २७ ॥ तैः समं ताप रिष्टतः कुंजरैः पर्वतोपमैः ॥ नाराचैर्विमलैस्तीक्ष्णैर्ग
जानीकमयो धयत् ॥ २८ ॥ तत्रैकबाणनिहतानपश्याममहागजान् ॥ पतिता न्यात्यमानांश्च निर्भिन्नान्सव्यसाचिना ॥ २९ ॥ भीमसेनस्तुतान्दृष्ट्वानागान्म
त्तगजोपमः ॥ करेणादाय महतीं गदामभ्यपतद्वली ॥ ३० ॥ अथापुत्यरथात्तूर्णदंडपाणिशिवांतकः ॥ तमुद्यतगदं दृष्ट्वा पांडवानां महारथं ॥ ३१ ॥ वित्रे सुस्ताव
काः सैन्याः शकुन्मन्त्रे च सुसुबुः ॥ आविर्भूतं च बलं सर्वगदाहस्तेऽकोदरे ॥ ३२ ॥ गदया भीमसेनेन भिन्नकुंभान् रजस्वलान् ॥ धावमानानपश्यामकुंजरा न्यपवर्तोप
मान् ॥ ३३ ॥ प्राद्रवकुंजरास्ते तु भीमसेनगदाहताः ॥ पेतुरार्त्तस्वरं कृत्वा छिन्नपक्षा इवाद्रयः ॥ ३४ ॥ प्रभिन्नकुंभांस्तु बहून् रजस्वमाणानितस्ततः ॥ पतमानांश्च
संप्रेक्ष्य वित्रे सुस्तवसैनिकाः ॥ ३५ ॥ युधिष्ठिरोऽपि संक्रुद्धो माद्रीपुत्रौ च पांडवौ ॥ गार्धपत्रैः शितैर्वाणैर्निन्युर्वयमसादनं ॥ ३६ ॥ धृष्टद्युम्नस्तु समरे पराजित्यन
राधिपं ॥ अपक्रांतं तव सुते हयपृष्ठं समाश्रिते ॥ ३७ ॥ दृष्ट्वा च पांडवान्सर्वान् कुंजरैः परिवारितान् ॥ धृष्टद्युम्नो महाराजं सहसा समुपाद्रवत् ॥ ३८ ॥ पुत्रः पांचाल
राजस्य जिघांसुः कुंजरा न्ययौ ॥ अदृष्ट्वा तु रथानीकं दुर्योधनमरिदमं ॥ ३९ ॥ अश्वत्थामाकृपश्चैव कृतवर्मा च सात्वतः ॥ अपृच्छन् क्षत्रियांस्तत्र कृत्तुर्दुर्योधनो
गतः ॥ ४० ॥ तेषु मानाराजानं वर्त्तमानेन क्षये ॥ मन्वाना निहतं तत्र तव पुत्रं महारथाः ॥ ४१ ॥ विवर्णवदना भूत्वा पर्यपृच्छंतं ते सुतं ॥ आहुः केचिद्धृतेऽस्मै तत्र
यातो यत्र सौबलः ॥ ४२ ॥ हित्वा पांचालराजस्य तदनीकं दुरुत्सहं ॥ अपरे त्वब्रुवंस्तत्र क्षत्रियाभृशविक्षताः ॥ ४३ ॥ दुर्योधनेन किं कार्यं द्रक्ष्यध्वं यदि जीवति ॥ यु
द्धाध्वं सहिताः सर्वो किं वोरजा करिष्यति ॥ ४४ ॥ ते क्षत्रियाः क्षतैर्गात्रैर्हृतभूयिष्ठवाहनाः ॥ शरैः संपीड्यमानास्तुनातिव्यक्तमथाब्रुवन् ॥ ४५ ॥ इदं सर्वं बलं हन्मा
येन स्म परिवारिताः ॥ एते सर्वे गजान् दृष्ट्वा उपयांति स्म पांडवाः ॥ ४६ ॥ श्रुत्वा तु वचनं तेषामश्वत्थामामहाबलः ॥ भित्वा पांचालराजस्य तदनीकं दुरुत्सहं ॥
॥ ४७ ॥ कृपश्च कृतवर्मा च प्रययौ यत्र सौबलः ॥ रथानीकं परित्यज्य शूराः सुदृढयन्विनः ॥ ४८ ॥ ततस्तेषु प्रयातेषु धृष्टद्युम्नपुरस्कृताः ॥ आययुः पांडवाराजन्विनि
घ्नंतः स्म तावकान् ॥ ४९ ॥ दृष्ट्वा तु तानापततः संप्रदृष्ट्वा न्महारथान् ॥ पराक्रांतास्ततो वीरानिराशा जीविते तदा ॥ ५० ॥ विवर्णमुखभूयिष्ठमभवत्तावकं बलं ॥ प
रिक्षीणायुधान् दृष्ट्वा तानहं परिवारितान् ॥ ५१ ॥ राजन्बलेन व्यंगेन त्यक्त्वा जीवितमात्मनः ॥ आत्मना पंचमोऽयुद्धं पांचालस्य बलेन ह ॥ ५२ ॥